Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 185 JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, SEPTEMBER 27, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 27-го ВЕРЕСНЯ 1997 р. Ч. 185 РІК CIV.

"Ґрінпіс–Україна" є проти ядерних реакторів

Київ (УНІАР). — Европа наплягає на принципі найменшої вартости при обговоренні добудови Хмельницького та Рівенського реакторів, інших цікавить питання про безпеку цих бльоків. Сьогодні "Ґрінпіс–Україна" оприлюднив інформацію про резолюцію Европейського парляменту з 18-го вересня ц.р. про закриття Чорнобильської АЕС до 2000 року та завершення будівництва ядерних реакторів на Хмельницькій та Рівенській АЕС.

В резолюції, між іншим, ідеться про те, що Европейський парлямент вимагає, щоб Европейський банк реконструкції та розвитку довів, що проєкт добудови ядерних реакторів на Хмельницькій АЕС вимагає принципів найменших витрат і відповів, чим ґарантуватиметься його якість, а також нагадав еврокомісії, що вона повинна консультуватися з Европейським парляментом в справі надання позик.

"Останні резолюції Европейського парляменту беззаперечно доводять твердження Ґрінпіс про те, що будівництво енерґобльоків на Хмельницькій та Рівенській АЕС не відповідають умовам меморандуму про взаєморозуміння і заперечують інтересам нашої держави", — заявив член "Ґрінпіс–Україна". Він також зазначив, що до цього часу нема жодних доказів того, що будівництво нових реакторів безпечне з екологічної точки зору і економічно доцільне. 1 блн. 200 млн. долярів — такою сумою оцінюється вартість добудови бльоків — будуть пущені за вітром, а повертати їх Европейському банку реконструкції та розвитку доведеться з кишень громадян України, — заявив представник Ґрінпісу.

Ґрінпіс також закликає Президента і Уряд України відмовитися від плянів добудови ядерних реакторів, а натомість вкладати фінанси в перебудову енерґетики, впровадження енерґоефективности, енерґозбереження та альтернативних джерел палива.

С. Головатий звинуватив Україну у страті 13 осіб

Київ. — 23-го вересня колишній міністер юстиції Сергій Головатий звинуватив правоохоронні органи України в тому, що вони стратили цього року 13 осіб, порушивши обіцянку, дану Раді Европи два роки тому, повідомило аґентство Ройтерс.

Однак представник Адміністрації Президента відкинув звинувачення С. Головатого, звільненого місяць. Відтоді колишній міністер проголосив намір кандидувати у президентських виборах 1999 року, сподіваючись, очевидно, використати кампанію для критики українського керівництва.

С. Головатий, який є завзятим противником смертної кари, керувався інформацією з реґіонів, яку публікується кожні шість місяців. Він не сказав, коли здійснено страту останній раз, зазначивши, що інформація ця прихована.

Твердження С. Головатого може створити проблеми для Президента Леоніда Кучми, який братиме участь у засіданні Ради Европи 10-11-го жовтня в Страсбурзі. Як Президент він має владу сам скасувати смертний вирок суду.

Україна заявляла Раді Европи, що від січня цього року не страчено жодної особи. Однак С. Головатий певний, що засуджених продовжують розстрілювати в Україні, не зважаючи на проголошений нею у вересні 1995 року мораторій на смертну кару і підписаний в травні цього року шостий протокол Европейської конвенції про права людини. „Держава не виконує своїх зобов'язань", — заявив він. За його словами, парлямент ратифікував европейську конвенцію щодо заборони смертної кари, однак не

(Закінчення на стор. 4)

ЗСА продовжуватимуть досліди на станції „Мір"

Кейп Канаверал, Фла. — Вечором у четвер, 25-го вересня, після довшої застанови відповідальних чинників Крайового управління аеронавтики і дослідження космосу /НАСА/ та запевнень з російської сторони, космічна ракета „Атлантіс" була запущена у простір на зустріч з космічною станцією „Мір".

В „Атлантіс" крім потрібних для направи частин, нового комп'ютера разом з шістьма іншими астронавтами, відправлено також 41-річного д-ра Дейвида Вулфа, котрий замінить на станції „Мір" там перебуваючого впродовж останніх чотирьох і пів місяця американського астронавта Майкела Фола. Ракета без будь-яких ускладнень вилетіла у космос точно в год. 10:34 вечора на цю 10-денну мадрівку, котра включає заплянований на суботу, 27-го вересня, причал до станції „Мір" перенесення всього вантажу та заміну американського астронавта.

Адміністратор НАСА Деніел Ґолдін, який після критичних завваг зі сторони Конґресу та американської громадськости, перевіривши докладно завжди існуючу небезпеку, коли мається справу з космічними полетами, після повороту з Росії дав свою згоду на запущення ракети „Атлантіс" у космос і на чотиримісячне перебування д-ра Д. Вулфа на станції „Мір".

На пресовій конференції у Вашінґтоні під час вилету ракети „Атлантіс" Д. Ґолдін зазначив, що його рішення не було базоване на сентементальності, застрашуванні чи політичному тискові, але на конкретних наукових і технічних оцінюваннях та свідомості, що здобути потрібний досвід неможливо в інший спосіб.

Б. Єльцин виступив проти вільного ринку

Москва. — В четвер, 25-го вересня, президент Росії Борис Єльцин оприлюднив заяву, яку міжнародні спостерігачі назвали сенсаційною: він відверто виступив проти вільного ринку. На думку російського керівника, „вільний ринок вже зробив свою справу і тепер мусить поступитися місцем перед державою".

Заява Б. Єльцина є сміливою аж до нерозважливости, якщо взяти до уваги, що країна перебуває у глибокій ямі зовнішньої заборгованости, незбалянсованих фінансів, катастрофічного спаду виробництва. Причиною усіх цих кризових явищ якраз і є те, що держава протягом десятків років розхитувала економіку згубними соціялістичними експериментами.

Всупереч сподіванням західніх інвесторів і кредиторів, а також всупереч надіям власного народу, який щойно починає вірити у себе і свої визволені з-під комунізму сили, президент Б. Єльцин запевнив, що економічний спад зупинено, фінанси збалянсовано, тиждень тому Росію прийнято до Паризького клюбу держав-кредиторів, а це значить, що від такої країни Міжнародний валютний фонд вже не може вимагати продовження ринкових реформ.

Деякі експерти передбачають, що Захід нічого не матиме проти нового російського експерименту, адже тепер стає все більш популярною теорія, згідно з якою тільки держава може запевнити економічний розвиток у країні, де започатковано ринкову економіку. Однак вся справа не в теоріях, а в практиці, тобто з одними вислідами керує економікою чілійська чи японська

(Закінчення на стор. 4)

Офіційні установи спростовують заяву С. Головатого

Київ (УНІАР). — Заява колишнього міністра юстиції України Сергія Головатого про те, що Україна порушує свої зобов'язання перед Радою Европи і продовжує виконувати смертні вироки, викликала ряд спростувань офіційних осіб.

Однак, інформація щодо смертних вироків в Україні й далі залишається державною таємницею. Представники Міжнародної амнестії переконані, що в цьому році в Україні було страчено 13 злочинців. Як повідомила Телевізійна служба новин, завідувач відділу помилування Адміністрації Президента спростував цю інформацію. За його даними, з листопада минулого року смертні вироки в Україні не виконано.

У Генеральній прокуратурі стверджують, що статистики страт не ведуть. А в Міністерстві Внутрішніх Справ, яке утримує спеціяльний відділ для виконання смертних вироків, посилаючись на державну таємницю, коментувати будь-яку інформацію про страти відмовились.

У прес-центрі Верховного Суду припустили, що Сергій Головатий фразу "вироки, які вступили в законну силу" трактує як страчення, а це не є правильно.

Україна продасть Іранові транспортові літаки

Київ. — Україна підписала з Іраном контракт на продаж військово-транспортових літаків Ан-74 і плянує побудувати для нього нові пасажирські літаки, повідомили засоби масової інформації.

Асистент директора харківського заводу „Авіянт" Олексій Гудков відмовився назвати ціну і кількість літаків. Російське аґентство ІТАР-ТАСС повідомило минулого тижня з покликанням на анонімних українських експертів, що Іран купить 10 літаків, два з яких уже доставлено. Найближчими роками, згідно з цією інформацією, Іран придбає ще кілька десятків.

Ан-74, який може перевозити 10 тонн вантажу на віддаль 1,500 кілометрів, піднімається і приземляється на коротких і навіть ґрунтових злітних смугах. Його широко використовують в Росії і Центральній Азії.

Україна, залежачи від російських енерґоносіїв, розглядає Іран як важливого економічного партнера і альтернативне джерело енерґетичних ресурсів. Київ також залежить від економічної допомоги ЗСА, які ставляться до українсько-іранської співпраці неґативно, побоюючись поширення ракетної технології і ядерних озброєнь.

Україна також чекає сертифікату міжнародної організації цивільної авіяції на пасажирський літак Ан-140. Якщо сертифікат буде отримано, вона почне складати для Ірану біля 10 таких літаків щороку.

Починають діяти неурядові організації

Київ(Р.Р.). — Соціял-Демократична Партія України (об'єднана) (СДПУо) розпочала правну акцію „Народна порада", спрямовану на захист вкладників, що потерпіли від діяльности довірчих товариств.

Як зазначив голова СДПУ(о) Василь Онопенко, ця акція не є політичною кампанією партії. Її мета — захистити права українських громадян. Довірчі товариства, як відомо, пограбували понад 10 млн. своїх вкладників, гроші яким так і не повернено. СДПУ(о) вважає, що до цього шахрайства причетна державна влада, яка затвердила недосконалий і безконтрольний декрет про довірчі товариства. Отож, згідно із 56 статтею Конституції України, відповідальність за діяльність довірчих товариств повинна взяти на себе держава.

Об'єднані соціял-демократи пропонують громадянам звертатися із заявами до суду, вимагаючи від держави, в особі її фінансових органів, компенсації. СДПУ(о) надає усім потерпілим від діяльности довірчих товариств юридичні консультації.

Також в Києві розпочався міжнародний семінар „Освіта в галузі прав людини для військовослужбовців". Організатором семінару є Міжнародне товариство прав людини (МТПЛ).

На семінарі розглядаються питання основних міжнародних договорів з гуманітарного права, прав військовослужбовців та їх законодавчого закріплення в Україні, свободи совісти та військового обов'язку, альтернативної (невійськової) служби та діяльности неурядових організацій, які захищають права військовослужбовців.

Керівник української секції МТПЛ Андрій Сухоруков у своєму виступі зазначив, що головним питанням для військовослужбовців України є забезпечення принципу „Військовий — це громадянин у пагонах". Голова Місії Організації безпеки і співробітництва в Европі (ОБСЕ) Вайґант Ґордон відзначив важливість існування в Україні неурядових організацій, задіяних у процесах демократизації суспільства". Семінари відбудуться також у 15-ох інших ґарнізонах України.

Вчинено замах на сина вбитого Є. Щербаня

Донецьке. — 22-го вересня в Донецькому вчинено замах на Євгена Щербаня, старшого сина загиблого минулого року від рук найманих убивць депутата і лідера Ліберальної Демократичної Партії Євгена Щербаня, повідомила УНІАР.

ЛДП висловила протест „у зв'язку з розгулом злочинности в державі і некваліфікованими та безпорадними діями правоохоронних органів". Партія зазначила, що не зважаючи на заяви прокуратури і слідчих органів, вбивство Є. Щербаня досі не розкрите. У заяві ЛДП сказано, що родина Щербанів продовжує зазнавати переслідувань та залякувань з боку кримінальних структур, а влада виявляється неспроможною захистити потерпілих. „Замість цього ведеться пляномірний тиск на підприємницькі структури, що належать Щербаням", — сказано в заяві.

Як відомо, Є. Щербань старший був одним з найбагатших маґнатів в Україні і його вбивство деякі спостерігачі пов'язують з міжклановою боротьбою за економічний вплив у реґіонах.

ЛДП висунула вимоги щодо найретельнішого розслідування вчиненого замаху на Є. Щербаня молодшого і оприлюднення інформації про хід слідства щодо вбивства його батька. Пресцентр Генеральної прокуратури повідомив, що після замаху діючий Генеральний прокурор Олег Литвак доручив міністрові внутрішніх справ Юрієві Кравченкові ґарантувати безпеку членів родини Щербанів.

Амбасадор Чехії везе з собою дружину-українку

Київ (Р.Р.). — Амбасадор Чеської Республіки в Україні Павел Маша закінчив свій термін праці і з цієї нагоди влаштував прощальне прийняття.

На прийнятті він оголосив, що залишає Україну і вивозить не лише приємні враження, а й дружину-українку. Він сказав, що 30-го вересня повертається в Чехію, „але Україна залишається зі мною, в моєму серці, в моїй сім'ї". Отож він має надію, що повертатиметься в Україну ще багато разів і навіть відпустку у 1998 році плянує провести в Україні.

А взагалі, сказав П. Маша, з професійної точки зору, то „я їду з почуттям виконаного обов'язку". Він уточнив, що праця була напружена, але він не залишив якихось незакінчених справ.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

АРХІВ С. ЛИФАРЯ ПРИБУДЕ В УКРАЇНУ

КИЇВ. — Дружина відомого артиста і художника Сержа Лифаря Ліляна Алєфельдт у зверненні до української амбасади в Швайцарії висловила бажання передати частину надбань чоловіка Україні, зокрема понад 800 книг, фотографій, афішів, а також медалі. Це питання обговорено на засіданні Національної комісії з питань повернення в Україну культурних цінностей.

ВИЙШОВ З „ПАРТІЇ ВЛАДИ"

КИЇВ. — Голова Спілки Юристів України, депутат Верховної Ради Валерій Євдокімов повідомив, що минулого тижня на засіданні політичної ради Народно-Демократичної Партії він вирішив вийти зі складу партії. За час перебування у цій „партії влади" він переконався, що її лідери безнадійно далекі від народу. На думку В. Євдокімова, у цієї партії немає шансів перемогти у виборах до Верховної Ради. В. Євдокімов має намір здобути перемогу за межами НДП. Минулого разу його обирали в Одеській області, а в наступних виборах він кандидуватиме у якомусь іншому реґіоні.

РХП ГОТУЄТЬСЯ ДО ВИБОРІВ

КИЇВ. — Депутат Верховної Ради України, голова Республіканської Християнської Партії (РХП) Микола Поровський під час зустрічі з журналістами сказав, що до 20-го листопада партія має визначатися з претендентами на депутатські мандати парляменту наступного скликання. На його думку, від РХП претендентів буде на 50–60. Як відомо, вибори депутатів мають відбутися 29-го березня 1998 року. За словами М. Поровського, партія має намір бльокуватися з Народно-Демократичною Партією, Християнсько-Демократичною Партією, очолюваною Володимиром Стретовичем, та з Народним Рухом України. РХП закликала центристські та правоцентристські партії створити координаційну раду для узгодження виборчих дій. На думку М. Поровського, мажоритарна система виборів була б ліпша, оскільки вона дала б змогу отримати на 100 відсотків політично структурований парлямент. Однак вибори відбудуться за змішаною системою, тобто 50 відсотків депутатів обиратимуться на пропорційній основі, а другі 50 відсотків на мажоритарній. РХП робить ставку на молодь. Уже створено об'єднання „Українська Християнська Молодь", наприкінці листопада відбудеться великий молодечий з'їзд. Крім того, спільно з Міністерством Сім'ї та Молоді партія готує молодечий з'їзд балтійської співдружности.

БОЄПРИПАСИ ВИЯВИЛИСЯ ХЕМІЧНИМИ

СЕВАСТОПІЛЬ. — У Козацькій бухті поблизу Севастополя знайдено шість хемічних боєприпасів, затоплених у 1942 році під час відступу совєтських військ — дві авіяційні бомби, три контейнери та артилерійську кулю. Боєприпаси виявлено за допомогою дельфінів Севастопільського державного океанаріюму України. У цій же бухті влітку цього року дельфіни допомогли знайти ще 17 хемічних боєприпасів. Сьогодні в Козацькій бухті обстежується корабель, затоплений під час Другої світової війни. На ньому також можуть бути хемічні боєприпаси.

СКОНФІСКОВАНО КОНТРАБАНДНУ ВАЛЮТУ

ЧЕРНІГІВЩИНА. — Працівники Чернігівського обласного управління СБУ спільно з працівниками Сирецької митниці на митному пункті „Порубне" знайшли 375,000 дол., схованих у мікроавтобусі „Мерцедес", який виїздив за межі України. Слідство з'ясувало, що гроші належали групі мешканців области, які займалися торгівлею різними товарами. Гроші та мікроавтобус сконфісковано. П'ятьох осіб заарештовано за контрабанду. Під час обшуків у їхніх домівках знайдено і вилучено ще гроші на загальну суму 18,000 дол.

ГОТУЮТЬСЯ ДО ОЛІМПІЯДИ

КИЇВ. — Тут відбулося засідання Організаційного комітету підготови українських спортовців до участи у XVIII зимових та XXVII літніх Олімпійських Ігрищах та XI Параолімпійських Ігрищах. На сьогодні олімпійські ліцензії вже отримали 74 українські спортовці. Заступник голови Державного комітету спорту Микола Костенко зазначив, що в бюджеті необхідно передбачити гроші для комплексної програми розвиткуу футболу в Україні на 1997–2000 роки. Передусім Уряд має зменшити податки, якими обкладаються спортові організації.

У СВІТІ

У СЕРЕДУ 24-ГО ВЕРЕСНЯ, російський президент Боріс Єльцин заявив, що розвиткові економіки в Росії перешкоджають впливові бизнесові групи, тому приобіцяв, що уряд мусить взяти на себе більшу відповідальність у цьому, щоб забезпечити вільну компетицію в країні. Його завваги були спрямовані в більшості в сторону тієї фінансової оліґархії, котра в минулому допомагала йому в перевиборах і котрих бизнесові володіння розростаються та могутніють. Крім того їх можна бачити на значних важливих і впливових становищах державного правління, котрі дуже часто піддаються корупції.

ПІСЛЯ ТОГО ЯК З ІРАКУ НАСПІЛИ вістки про боротьбу турецького війська з курдськими повстанцями на території північного Іраку, офіційні турецькі військові чинники в середу, 24-го вересня, підтвердили, що до Іраку з Туреччини перейшло 15,000 війська з танками та сотнею броневиків. Понад тузін турецьких танків переїхало кордон до іракського прикордонного містечка Закго з Габуру в Туреччині. Крім того військо, танки і броневики нагромаджуються між Габуром і прикордонним турецьким містом Сільопі. Ніхто одначе не коментує на запити про мету цього військового згромадження.

В АМЕРИЦІ

ЗГІДНО З НОВИМИ ЗМІНАМИ в іміґраційних законах ЗСА, котрі мають увійти в життя цього місяця, принайменше 250,000 незаконних іміґрантів, які вже роками перебувають в Америці, працюють і мають родини, будуть змушені робити дуже важкий вибір. Вони пробують вирішити, як їм бути: чи вертатися до своїх країн до часу поки отримають „зелену картку" — дозвіл на леґальне перебування в ЗСА, чи просто дальше залишитись тут на статусі нелеґальности. Законодавці кажуть, що попередні закони нагороджували тих, які ламали закони та дозволяли їм роками незаконно перебувати в ЗСА, поки вони чекали на отримання „зеленої картки". Ці нові правила заохочуватимуть іміґрантів до упорядкованої та законної іміґрації.

ФБІ ДО СПИСКА 10 найбільш розшукуваних злочинців додало 33-річного мехіканця Рамона Ареллляно Фелікса, котрий разом із кількома своїми братами є найжорстокішим керівником організації паскарства наркотиками у Тіхувані. Американські чинники виконавчої влади підкреслюють, що федеральна лава присяжних його оскаржила і визнала винним у конспірації та перепачкуванні наркотиків до ЗСА. Вони також сподіються, що може обіцяна 2 млн. дол. нагорода заохотить когось дати точніші інформації про нього, котрі допоможуть його ув'язнити.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486.
UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Україні бракує політичної еліти

Передвиборча гарячка — гарячка в будь-якій демократичній (бо тільки в демократичному суспільстві доводиться говорити про справжній вибір народом своїх керівників) державі. Останнім часом в Україні пристрасті політичних партій зосереджувалися навколо питання, за якою системою слід проводити наступні вибори до Верховної Ради: змішаною чи мажоритарною. І от, нарешті, українські багатопартійці зійшлися на тому, що депутатів обиратимуть за системою змішаною. Це, однак, аж ніяк не означає, що в Україні є чи в найближчій перспективі проглядається клясична схема виявлення, зростання і входження до влади загально-національних провідників. За вийнятком Президента і голів місцевих рад, вибраних народом, чимала частина членів владної еліти виявилася вгорі завдяки збігові обставин, а часто-густо зовсім випадково. Більшість з них не представляє ні партії, ні течії, а тому їх не зв'язує ні партійна дисципліна, ні справжня воля виборців, і при сходженні по владній драбинці величезну ролю відіграють фінанси.

Окремі приклади, як-от, скажімо, випадки з Дмитром Табачником та Сергієм Головатим, можуть також засвідчувати і те, що інструментом нинішньої вищої політики стає не суспільство, а вміння сподобатися, догодити, полестити. Недосконаліcть влади поглиблюється "недосконалістю" суспільної думки. Специфікою цієї думки є майже повне недовір'я до влади. Тому майже кожне, навіть якщо воно й правильне, рішення влади сприймається населенням насторожено. В зв'язку з цим дуже непросто передбачати поведінку мас, їх реакцію на дії влади. Тому в Україні лівим силам, що всіма можливими й неможливими з точки зору принаймні елементарної порядности способами прагнуть якнайглибше закопати українську державну незалежність, порівняно легко вдається підштовхувати народ до страйків, погано замаскованих антидержавних виявів.

У своїх оцінках провідників населення керується не їх суттю, а тим, якими воно тих своїх провідників бачить. Наприклад, на ставлення населення України до Леоніда Кучми практично не вплинуло те, що в ході своєї передвиборчої кампанії він обіцяв чимало того, чого не те що не хотів, а просто не міг виконати. Людям, якщо так можна висловитися, імпонує керівник, який не дотримується шабльонових стилів.

Може, не кожний серйозно поставиться до заяви того ж С.Головатого про його намір кандидувати на пост Президента України. Але нічого несерйозного в цьому немає, поскільки недавній міністер юстиції, як і свого часу нинішній Президент України, має що сказати своїм потенціяльним виборцям. Мав би про що сказати їм, якби ризикнув також кандидувати на Президента, і, скажімо, провідник комуністів України Петро Симоненко. На щастя, в українського народу виробилася стійка алергія до комтоталітаризму, а тому в симоненкоподібних тут шансів практично немає. Велике щастя України якраз у тому, що комуністи нездатні запропонувати ні сучасного моделю розвитку суспільства, ні більш-менш визначного провідника. В протилежному випадку вони могли б завдати діючій в сьогоднішніх умовах владі чимало неприємностей. Як зауважено вище, український народ не в захопленні від своєї сьогоднішньої влади, але найважливіше для нього, для його майбутнього є таки те, що активна його частина не бажає повернення до "світлого" минулого.

Якщо ж говорити конкретніше, в Україні сьогодні немає політичної еліти, котра справді була б здатна домовитися всередині себе і змякшити удари політичних і економічних хвиль, викликуваних реформами, які, хоч і надто повільно, але таки відбуваються. Констатація цього факту особливо неприємна, якщо врахувати, що широкі верстви населення вкрай неґативно ставляться до влади. А тому в умовах цього відчуження неабиякі надії можна би покладати на взаємодію згаданих політичних еліт. Бо еліта, котра не вміє домовлятися, консолідуватися перед загрозою небезпеки, нездатна уникати війни компрометацій і таврувань одне одного в засобах масової інформації, не може називатися елітою. Виникнення еліти — процес тривалий і складний. Він передбачає наявність політичної культури, позбуття економічного і політичного вождизму тощо. Цього, на жаль, в Україні, наразі, не сталося. Але вже сам факт, що політичні партії, об'єднання, течії зуміли домовитися щодо згадуваної системи виборів, підбадьорює.

В. Кульчицький-Ґут

НАДХОДИТЬ ЧАС ВАЖЛИВИХ РІШЕНЬ

У З'єднаних Стейтах Америки було і ще дальше є багато противників поширення НАТО. Із офіційним же запрошенням трьох країн стати членами цього альянсу дехто з противників каже, що вже запізно поширення спинити. До таких противників належить Чарлз А. Купчан, професор міжнародних відносин у Джорджтавнському університеті. У коментарі п. з. „Doing the NATO shuffle" він стверджує: „Для цих із нас, які непохитно боролися проти поширення (...), час піднести білий прапор". Чому? Та тому, що „кошти припинення поширення чи збиття його у Сенаті були б занадто великі". Одначе, це не є повна капітуляція, як на то виразно вказує підзаголовок цього коментаря: „Clinton can't dance away fr om the haid questions". Отже, як 105-ий Конґрес прийде на своєму денному порядку до справи ратифікації поширення НАТО, українській громаді у ЗСА треба бути добре підготованій.

Посмак баталій

Коментар проф. Купчана появився був 31-го серпня у газеті „Вашінґтон Пост". Від того часу появилося на цю тему багато інших коментарів і вони всі показують, що шлях до ратифікації не буде легким. А причина, як то твердить Ч. Купчан, у тому, що Президент, „стараючись вдержати коаліцію несумісних груп виборців", допустився багато суперечностей. От ці, на які вказує професор: „Клінтон продовжує твердити, що поширення 'вимазує лінію поділу Европи'. Навряд. Поширення просто пересуває лінію на схід. Клінтон повинен признати, що поширення НАТО творить нову лінію поділу". Можна представити добрий арґумент, що таке поширення варте додаткових коштів. Хоч „це не було б таке захоплююче, як твердження Клінтона, що поширення 'вимазує штучну лінію в Европі, накреслену Сталіном при кінці Другої світової війни', але принайменше було б правдиве".

„Адміністрація повинна (...) перестати вживати арґумент, що 'НАТО є оборонним союзом, який... не розглядає жодну державу як ворога, з певністю не демократичну і зреформовану Росію'... Але чи Польща вступає в НАТО, щоб захиститись від Албанії? Кожний знає, що забезпечення від відновлених російських амбіцій є головною рушійною силою за поширенням НАТО (...). Якщо стратегічна розсудливість робить поширення НАТО у Центральну Европу необхідним, хай так і буде. Представте справу. Говоріть правду".

„Найбільший потенціял привести дебати про поширення до провалу має Боснія. Наступного літа Конґрес буде наглядати за відходом військових частин ЗСА з Балканів і в той же час розглядатиме справу ратифікації (...). Якщо Конґрес не бажає дозволити американським військовим частинам оставатись дальше із їхніми европейськими партнерами, тоді він не має підстав піддержати поширення НАТО. Мир у центрі Европи або вартий американських людських жертв, або він їх не вартий".

У часі ратифікаційних дебат напевно багато мови буде про Україну. На це вказує факт, що до цього часу майже у всіх писаннях про поширення завжди згадувалась Україна. От Майкл Манделбавм, професор американської зовнішньої політики у Школі заавансованих міжнародних студій Джанс Гопкінс університету. У своїй недавно виданій праці п. з, „The Dawn of peace in Europe" він доказує, що поширення не є потрібне, бо вже існуючі договори забезпечують мир в Европі. Обмежене ж поширення, яке спиняється на границях колишнього Совєтського Союзу, нічого не осягає, бо відродження російського імперіялізму загрожує „тепер незалежним колишнім совєтським республікам: Естонії, Латвії, Литві, Білорусі, Україні (...). Отже, так як і з сприянням демократії та етнічній гармонії, так і з підвищенням безпеки, ті, які потребують, їх не дістають, ті, які їх дістають, їх не потребують (стор. 55).

З усіх згаданих республік Україна має особливе значення, бо „тепер найнебезпечніше місце на континенті є границя між Росією й Україною. Якщо російсько-українські відносини будуть приятельські, Росію бачитимуть на Заході як доброзичливу присутність на східньому крилі Европи. Якщо ж, з другого боку, відносини між ними стануть ворожими, це насторожить Польщу, дальше Німеччину, з приводу відродження імперської російської поведінки. Тому то російсько-українські двобічні відносини у стратегічних поняттях є одні з найважніших в Европі" (стор. 138).

Хоч професори Купчан і Менделбавм належать до різних груп противників обмеженого поширення, оба наголошують витворення таким поширенням нової лінії поділу в Европі та існування небезпеки для країн, які опиняться між новою лінією і Росією. Купчан називає ці країни „сірою зоною".

Україна — найважливіша

Без сумніву, як на це вказує Манделбавм, із усіх країн цієї зони найважнішою є Україна. Як на це вказує звідомлення кореспондента тижневика „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" Крістіяна Карила, у НАТО це розуміють. „NATO and Ukraine are get ting cozy and Russians are not am used" — інформує наголовок цього звідомлення, поміщеного у числі з 15-го вересня. Нагода до написання — „Сі Бріз-97". І тут, між іншим, стверджується: „Америка є у передовій лінії зусиль, щоб втягнути Україну глибше у безпеченеву мережу Заходу".

До вже вище поданих закидів проф. Купчана президентові Клінтонові необхідно долучити ще один. Властиво, не так закид, як бажання. „Згідно з Президентом, — твердить Купчан, — 'двері НАТО оставатимуться відкритими для всіх, які готові взяти на себе обов'язки членства', але необхідно пояснити, що це означає". А це тому, бо „урядовці Адміністрації Клінтона натякають, що друга хвиля захопить певно Румунію і Словенію. Пізніше може прийде черга на балтійців". З цього проф. Купчан робить висновок, що, фактично, двері відчинені не для всіх бажаючих. А. Купчан за відчинені двері всіх. Особливо для Росії. От його арґументи за допущенням Росії:

„Будування нової Европи, яка виключає Росію, не має стратегічного сенсу. Стабільність Европи у наступних десятиліттях залежатиме від того, як Росія вживатиме свою силу".

„Інтеґрування Росії в НАТО допоможе оминути появу у серці Европи нової сірої зони. Слабі країни, які лежатимуть між поширеним НАТО і Росією — Естонію, Латвію, Литву, Білорусь, Україну, Молдову, Румунію, Болгарію не можна лишити напризволяще. Але допускання цих країн до НАТО послідовно із заходу на схід напевно втиснуло б Москву у небезпечний і самотній кут. Включення Росії в НАТО уможливило б сірій зоні Европи ввійти до Заходу без того, щоб постійно підсувати нову розподільну лінію ближче до Росії".

„Вступ Росії до НАТО дав би можливість З'єднаним Стейтам і їхнім союзникам впливати далеко більше на розвиток у колишньому просторі. А це ж бо на сході Европи, а не у її центрі існують ключеві виклики слідуючих десятиліть: управління відносинами Росії з Китаєм, вдержання незалежної і стабільної України, безпечний доступ до нафти Каспійського моря".

Це становище, безперечно, варте уважної застанови. І воно буде репрезентоване у Сенаті в часі дебат над ратифікацією. На це вказав сенатор Ґордон Смит в інтерв'ю з представником журналу „Европа" (вересень 1997 р.). На питання, чи він є за тим, щоб Росія стала членом НАТО, він відповів: „Так, якщо вона може закваліфікуватися. Я, одначе, не думаю, щоб росіянини коли-небудь бажали увійти в НАТО, але я не виключив би жодну країну. Президент Клінтон є на правильній дорозі, коли він каже, що це є процес, і цей процес є відкритий для будь-кого і для всіх, які можуть досягти рівня стандартів, вимаганих від членів НАТО".

Отже, двері для Росії відкриті. Та чи Росія могла б у них увійти?

Близьке випробування

У вересні 1995 року із канцелярії НАТО було вислано усім бажаючим стати членами цього альянсу список передумов, які є для цього конечними. Між ними, крім добре закріпленої демократичної форми правління і ринкової економіки, була передумова, що така держава мусить виказатись відсутністю у неї етнічних і територіяльних спорів. Оце є „кваліфікації", про які говорили сенатор Смит і президент Клінтон. Чи їх має Росія?

От взяти хоч би демократичну форму правління. З Росією ще не є так зле, хоч вже тепер говориться про панування там

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про тих, що їх забути не можна

Десь цього тижня одна близька мені людина повчала мене, що, мовляв, добрі з природи люди забувають скоро все погане, що їм доводиться пережити, а злі люди забувають все гарне і згадують лише погане. Коли так застановитися добре, то в тому багато правди, але коли йдеться про тих, що від нас уже відійшли у кращий світ, то буває дуже різно. Одних, хоча вони були дуже вартісні та й дорогі, забуваємо дуже скоро, а других таки забути не можемо і згадуємо при різних нагодах, а вже зокрема як припадає якась рівна річниця їхньої смерти.

А час летить стрілою і ці „круглі річниці" приходять скоро одна за одною. Ось читаємо в нашому щоденнику, що саме наша громада в Дітройті, де довгі роки жив і творив пензлем та пером наш незабутній Едвард Козак — ЕКО, відзначає тепер п'ять років від дня його відходу. Можна сподіватися, що за прикладом українців у Дітройті підуть інші, а вже зокрема важливе, щоб не забули ЕКА, а радше пригадали там, в Україні, де, на жаль, його дуже мало знали, а вже напевно рідко хто із сьогоднішньої громади мав нагоду читати річники „Лиса Микити" та засміватися із неоціненого гумору головного редактора та його виімкового вміння окреслити кожну політичну чи громадську ситуацію у довгих роках нашого поселення в ЗСА. Ба, щобільше, усі ці так дотепні і влучні спостереження з нашого життя були ще підкреслені знаменитими карикатурами, з яких більшість зрозумілі тільки нам, значить тим вже нечисленним, що були сучасниками ЕКА та брали разом із ним активну участь у всіх подіях.

Але чи тут, чи там, хто із сучасного покоління має час і охоту заглядати до річників „Лиса Микити" і відшукувати у карикатурах чи писаннях знайомі події чи вже історичні постаті? Хто читає незрівняного Гриця Зозулю, якого думки та переживання такі вірні сьогодні, як перед десяти, двадцяти чи сорока роками? А тим часом все це таке дотепне та актуальне, що вистачило б лише підложити нові прізвища і все, що міркує та описує цей наш сільський філософ правдиве по сьогоднішній день. Але навіть без прізвищ — ось беру в руки число „Лиса Микити" з вересня 1983 року та читаю фейлетон Г. Зозулі під назвою „Великий чоловік". Який цей фейлетон актуальний сьогодні! Пише він про те як „зліпити" із усіх провідників одного, бо „громада — великий чоловік", і як кожен провідник хоче бути найважніший. „Найліпше завернути до часів, як наші предки жили ще у поганстві, бо ще не було ані старого, ані нового колєндарі. Тоді тиж була суперечка, кого поставити аби богував, бо багато ружних божків зголосили си нараз. Тоди аби всєм догодити, то вмістили штири на однім стовпі"... Чи не добре було б того Гриця Зозулю зацитувати на світовому форумі?

А скільки таких „правд" можна знайти у Е. Козака. Він же ж підхоплював дослівно всі події нашого українського життя і передавав устами Гриця Зозулі з відповідним гумористичним насвітленням, що прикривало сумну правду хиб української вдачі, які ніяк не зміняються, як показує дійсність, хоча ідуть роки, ідуть події і зміняються люди. То ж дуже придалося б частіше пригадувати писання Ека не лише у рівні річниці його відходу. Бо він у цей неголосний і несварливий спосіб, умів показати нам усі наші хиби та при помочі сміху лікувати нас із наших національних слабостей. Чи вдалося йому це? Либонь, що не зовсім, коли все що писав та рисував є актуальне і сьогодні. Тому його нам забути не можна — він був і залишиться нашою совістю, до якої можемо кожночасно відкликатися, лише треба сягнути рукою і відкрити один із численних річників незрівняного гумористичного журналу „Лис Микита", що займає далі, як і колись, передове і незаступиме місце в українській журналістиці, але і в гумористичній літературі. І як воно не дивне, але тому гумористичному журналові, його змістові та карикатурам мусять уступати дещо в тінь навіть найкращі твори пензля Едварда Козака.

О-КА

Володимир Сушко

ЗЕЛЕНИЙ НІМБ УКРАЇНИ — ВЕСНА 1997

У круговерті економічних негараздів в Україні та турботних вісток звідти про затяжне жирування мафії, відсутність дисципліни, безвідповідальність та поширене хабарництво посадових осіб ми часто, може, і недобачуємо, що там, хоч з труднощами, але все таки іде корисна праця в різних ділянках життя країни. Це здебільша неголосна праця ідейно наставлених осіб, відданих професійних фахівців чи громадських недержавних орґанізацій. Про них мало чуємо, але вони є і діють. Недавно один знайомий з Філядельфії, який по кількох роках праці в Україні повернувся до Америки і з яким я мав розмову на ту тему, запевняв мене, що найменше 25 процентів сьогоднішнього суспільства в Україні становлять саме такі люди. Отже, є надія на краще і дай, Боже, їм сил!

Щоб хоч частинно підтвердити сказане, хочу тут розповісти про громадську організацію „Національний Екологічний Центр України" (в скороченні Еко-Центр) і одну з її програм — „Зелений німб України".

Ще в 1991 році Еко-Центр у співпраці з подібною американською громадською орґанізацією „Ліси Америки" започаткував цю програму. Це довготермінова програма, спрямована на збереження та примноження зелених насаджень у містах і селищах, вздовж рік і резервуарів та на дбайливе ставлення людини до природи і усього живого. Кожного року щось робиться в межах тієї програми.

До започаткування тієї програми Еко-Центром і тісної співпраці між ним і американською організацією „Ліси Америки" причинилася американська українська Христя Соневицька, яка працює в орґанізації „Ліси Америки" і очолює в ній її міжнародну програму Ґлобал РіЛіф (Зелений Рух). Між іншим, при її активній співучасті Еко-Центр заініціював в 1993 році створення в Києві нового парку, що зветься „Пам'ять родоводу". У тому парку більшість його деревного покриву становитимуть дерева, вирощені з насіння історичних дерев України та інших країн світу. Серед перших посаджених дерев були два привезені зі ЗСА, що походять від дерева, пов'язаного з пам'яттю Дж. Вашінґтона.

Недавно я запізнався з останнім звітом Еко-Центру про пророблену ним весною цього року працю в межах програми „Зелений німб України". Звіт приготовила д-р Тетяна В. Гардашук, голова товариства „Зелена Україна", яке з рамени Еко-Центру ще з 1995 року здійснює практичне виконання програми „Зелений німб України". Варто навести дещо із цього звіту.

Цьогорічні весняні акції в межах програми здійснювалися під девізом „Впізнай своє дерево". Вони були проведені в Києві і Черкасах, в селищі Літинь Вінницької области і в Карпатському Національному Парку.

У Києві 11-го, 16-го і 21-го квітня при співучасті двох інших київських неурядових природоохоронних організацій — „Спілки порятунку Голосієво" (керівник М. Ю. Михалко) і Еко-група „Первоцвіт" (керівник О. Ф. Головач) посаджено 112 різних родів дерев і 70 різних квітучих кущів. Їх посаджено в середніх школах чч. 27, 41, 74, 95, 102, 122, 163, 172, 182, дальше в дошкільних установах чч. 11, 154, 173, 388, 410, 467 і біля Будинку дитячої творчости. В посадженні тих дерев і кущів брали активну участь учні згаданих шкіл. Рівнож у Києві було посаджено спільно з вихованцями та учителями Українського дитячого еколого-натуралістичного центру, директором якого є В. В. Вербицький, 22-го квітня 45 дерев у Парку Родоводу. Під час усіх тих посадок відзначувано теж спеціяльною програмою „Всесвітній День Землі", який цього року припадав на 20-го квітня.

В Черкасах при співпраці Черкаського обласного товариства охорони природи, головою якого є А. Фрузенкова, посаджено 22-го квітня 35 деревець горобини на території дошкільних виховних установ. Але це не все. Черкаси здавна славляться як місто-сад. Площа парків, зелених скверів, квітників в цьому місті займає 3,470 гектарів. Коли минулого року зросли в місті самовільні вирубки дерев, черкащани вдарили на сполох. В місті оголошено двомісячник громадських заходів з охорони природи, в програмі якого намічено ряд різних акцій, як відбуття 22-го квітня свята „День Землі", конкурси на краще озеленення навчальних закладів, відеофільмів на теми охорони природи й інші. Тисячі черкащан, школярів та студентів міста взяли участь в тих акціях, пише А. Фрузенкова в місцевому часописі „Черкаси" з 5-го червня ц. р.

В селищі Літинь Вінницької области, яке розташоване над рікою Згар, молодіжна екологічна ґрупа „Ойкос" разом із своїми учителями і при співпраці місцевого товариства „Зелена Україна" посадила протягом березня і квітня ц. р. 2,630 різних дерев вздовж берегів ріки Згар. Переважали липа серцелиста, західня туя, горобина, дуб звичайний, біла верба й інші. Рівнож посаджено дерева в місцевій школі. Згідно з Ґеографічною Енциклопедією України, т. 2(Київ, 1990), Літинь є селищем міського типу, має 7.2 тис. населення і площа зелених насаджень в цьому селищі обіймає 52.6 гектара.

Буковинський відділ Еко-Центр при співпраці товариства „Зелена Україна" і студентів з Чернівець посадив 9-го і 10-го травня дальших 200 дерев бука і тиса з Пропам'ятному Гаю ім. Юрія Старосольського. Цей гай засновано в 1993 році, і він знаходиться в Карпатському Національному Парку.

Закінчуючи ці рядки, хочеться побажати усім, що причинилися до успіху в цьогорічній весняній природоохоронній діяльності Еко-Центру в Україні, сил і снаги у дальшій іхній праці на добро нашої батьківщини. Окреме признання і подяка тут належить довголітньому науковому секретареві Еко-Центру в Києві і зараз теж голові його товариства „Зелена Україна" д-ві Тетяні Гардашук за її віддану працю над покращанням екологічнії ситуації в Україні.

Надходить час...

(Закінчення зі стор. 2)

оліґархії. А от у Білорусі, яка тепер у свого роду союзі з Росією, демократії таки зовсім немає. А як то відомо, якраз через брак демократії Словенію не запрошено стати членом НАТО разом з іншими вишеградськими країнами. Це, так би мовити, на далеку мету. Та тепер існує далеко ближче випробування: і для Росії, і для самого НАТО.

Проф. Купчан вважає, що Боснія може привести ратифікацію поширення до провалу. З усіх дотеперішніх дискусій виходить, що так дійсно може бути. Та не тільки це. От твердить Ричард Коген: „НАТО не може (...) оставатись якийсь час у Боснії, відійти домів і пізніше доказувати на якійсь знаменитій конференції, що ніщо у світі не є таке важне, як поширення НАТО. Та тоді хтось може запитати: пощо, у якій цілі? (...). Якщо Караджіч оставатиметься вільний, якщо він і його прихвосні повернуть собі політичну владу, якщо З'єднані Стейти покинуть Боснію у визначеному часі і НАТО піде слідом за ними, який є тоді сенс поширювати НАТО? Що саме буде поширюватися? Беззуба, безхребетна версія автомобільного бюра Ді–Сі? Бюрократичний лябіринт, у якому папери входять і нікуди не відходять? (...) Фактично, майбутнє НАТО — поширеного чи непоширеного — є безнадійно пов'язане із тим, що станеться у Боснії" („Ставка в Боснії", „Вашінґтон Пост", 11-го вересня 1997 р.).

І тут приходить також випробування і для Росії. Вілліям Дроздяк інформував із Брюсселю у „Вашінґтон Пості" з 12-го вересня 1997 року: „Шалена критика західньої політики у Боснії була висловлена в часі тригодинного засідання амбасадорів НАТО і Росії у головній квартирі альянсу. Зійшлися вони тут, щоб пустити в хід дорадчу раду, яка має служити наріжним каменем нового безпеченевого партнерства між Москвою і Заходом (...). Старший дипломат НАТО казав, що 'це було дуже неприємне засідання. Було багато нарікань. І це не був добрий омен для майбутньої праці ради Росії — НАТО". Отже, Росія може причинитися у великій мірі або до успіху НАТО у Боснії, або до його там провалу, і тим самим поставити ясно її відношення до цього альянсу й евентуального повного членства в ньому.

Ніхто з українців не може сумніватися в тому, що НАТО для безпеки України є корисним. Особливо тепер, коли там розуміють стратегічне значення України для безпеки Европи. Отже, в інтересі України є, щоб НАТО вийшов з Боснії не пошкодженим, не „беззубим і безхребетним". І щоб поширення НАТО було ратифіковане.

СЛАВА УПА

ПОКЛІН ЖЕРТВАМ АКЦІЇ "ВІСЛА"

50-ліття АКЦІЇ "ВІСЛА"
55-ліття ЗАСНУВАННЯ УПА
50-ліття РЕЙДУ ДЕЯКИХ ВІДДІЛІВ УПА НА ЗАХІД

Крайовий Комітет запрошує на

НАУКОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ

в суботу - 18-го жовтня, 1997 р., початок - год. 2-га по пол.
в будинку НТШ: 63 4th Avenue, New York

Вступне слово — ведучий програмою
проф. ВОЛОДИМИР СТОЙКО
„Акція Вісла" та її наслідки з перспективи 50-ти років
проф. СТЕФАН ЗАБРОВАНИЙ
Нові архівні документи про депортації українців Польщі 1939-1947
проф. ВОЛОДИМИР СЕРГІЙЧУК
Боротьба УПА на Закерзоні та великий рейд на Захід
майор ПЕТРО СОДОЛЬ

та на

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ

в неділю - 19-го жовтня, 1997р. о год. 2:30 по пол.

в залі школи Cooper Union
East 7th Street & 3rd Avenue, New York

беруть участь:

маестро Олександер Слободяник
тенор Володимир Гришко
кольоратурне сопрано Олександра Грабова
вокальний ансамбль „Промінь" - кер. Б. Волянська
Петро Бокало - монтаж прозірок
Володимир Курило - ведучий програмою

Вступ $15.00 дорослі, $5.00 молодь
Квитки можна набути:
СУРМА-Ню Йорк, Н.Й. (212) 477-0729
РОКСОЛЯНА-Мейплвуд, Н. Дж. (973) 763-8778

ПОДІЇ

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ В ДЖЕНКІНТАВНІ

Дженкінтавн, Па. — XX Український фестиваль відбуватиметься тут від 12-ої до 5-ої год. після полудня у неділю, 5-го жовтня, на посілості Менор Джуніор Коледжу, 700 Факс Чейс Ровд. Вступ — 4 дол., для дітей до 12-ти років — 1 дол. О год. 10:30 почнеться Служба Божа. Телефон для інформацій (215) 885-2360.

25-ЛІТТЯ ХОРУ „ЖУРАВЛІ"

Варшава. — Об'єднання Українців у Польщі та Рада хору „Журавлі" влаштовують ювілейний концерт з нагоди 25-ліття чоловічого хору „Журавлі". Концерт відбудеться у неділю, 9-го листопада ц.р., у концертній залі Музичної академії ім. Ф. Шопена , вул. Окульнік, 8 у Варшаві. Початок о год. 6-ій вечора.

24-те серпня в Рочестері

Шосту річницю проголошення незалежности України рочестерська громада відзначила святково і багатолюдно в неділю, 24-го серпня ц.р. в авдиторії Української Католицької школи св. Йосафата.

Імпрезу відкрив і привітав присутніх Роман Куціль, голова Об'єднання Українсько-Американських Організацій міста Рочестер. Пролунав національний славень. Заступник голови Відділу УККА Володимир Захарків представив і привітав гостя з Ню Йорку мґра Ігоря Длябогу, колишнього редактора часописів „Український Тежневик" і „Національна Трибуна", професора Гофстра університету, директора Українсько-Американської Теле-Радіо Програми.

Мґр І. Длябога виголосив дуже змістовну, глибоко продуману доповідь. Він підкреслив позитиви державотворення і утвердження демократії в Україні за останніх шість років, особливо на шостому році незалежности, а саме ухвалення і затвердження демократичної Конституції, впровадження національної валюти та стабільности її курсу. Не поминув він теж і неґативів, які потрібно за всяку ціну виправити в короткому майбутньому. Україна є на тривалому державному шляху до кращого завтра. Він підкреслив важливу ролю і дальшу потребу моральної і матеріяльної допомоги діяспори у відбудові нашої держави. Присутні нагородили промовця теплими оплесками.

У мистецькій частині святкової програми виступили відомі громаді Рочестеру і околиці сестри Ліда і Зіна Джус, які у власному супроводі ґітари і мандоліни виконали чотири народні пісні: „Козачка", „Україна моя", „Чи я не хазяйка" і „Грай, бандуро, грай". Повні молодечої бравурности, вони зразково виконали пісні, чим заслужили собі на спонтанну подяку публіки.

Рочестерська громада збагачується молодими талантами, що напливають до нас з України. Українська католицька церква св. Йосафата і її хор мають привілей втішатися дяком і дириґентом маестром Володимиром Джурином, колишнім дириґентом хору і дяком катедри св. Юра у Львові. Своїм виступом у святочному відзначенні незалежности він зумів піднести рівень імпрези та влити душевну насолоду його блискучим виконанням пісень: „Червона калино, чого в лузі гнешся?", муз. Богдана Янівського на слова Івана Франка, „Пісня про пісню", музика і слова Тараса Петриненка, „Моя Україна — червона калина", музика М. Свидюка, слова М. Бойко — сольо у супроводі 14-ти літнього сина Дениса на флейті.

В. Джурин обдарований чудовим голосом, яким він вміло орудує. Він показав себе в найкращому світлі — його високопрофесійне, повне відчуття і зразкове виконання невідомих нам досі композицій наповнило усіх слухачів мистецькою насолодою, за що й одержав він вповні заслужену подяку.

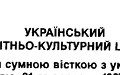
Денис Джурин виконав на флейті сольо „Забута мелодія" В. Єлчанінова. До усіх сольових точок акомпаньювала на фортепіяно відома вже в нашій громаді піяністка Наталка Дуда. Її мистецький супровід причинився до успіху виступів.

Подяку гостеві мґрові І. Длябозі і усім виконавцям мистецької частини висловив зворушений до сліз голова Громадського комітету Р. Куціль.

Доповнило імпрезу висвітлення на великому екрані відеострічки величавих святкувань 5-ої річниці незалежности в Києві минулого року.

У цей день в усіх українських церквах міста Рочестер були відправлені Святі Літургії в намірені українського народу.

Марія Крамарчук

УКРАЇНСЬКИЙ ОСВІТНЬО-КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР

ділиться сумною вісткою з українською громадою, що в неділю, 21-го вересня 1997 р. на 79-му році життя відійшов у вічність

бл. п.

ЙОСИФ МАРІЙЧУК

уродженець м. Коломиї в Україні.
Член і добродій Українського Освітньо-Культурного Центру.
Довголітній, відданий член української громади, великий любитель квітів, член аґрикультурних товариств.

Дружині покійного, його дітям з внуками складаємо найщиріші співчуття.

Хай залишиться по ньому вічна пам'ять!

У СЕРЕДУ, 24-ГО ВЕРЕСНЯ, закінчились розшуки за пропавшим безслідно 17-го вересня нюджерзького багатія, 65-річного Нелсона Ґросса, коли поліція над берегом ріки Гадсон в нюйоркській околиці Вашінґтон Гайтс знайшла його тіло. Згідно з федеральними слідчими котрі займаються цією справою, три малолітні злочинці з пістолею викрали Н. Ґросса з паркувальної площі біля його бюра, примусили його з банку витягнути 20,000 дол., а опісля,, тому, що один зі злочинців працював у ресторані покійного та побоюючись розпізнання, вони його вбили. Вбивці — це три малолітні розбишаки, двом всього по 17 років, а одному 18, яких поліція ув'язнила дізнавшись від інформатора, що вони чванились прилюдно своїм вчинком. З уваги на їх статус малолітніх, слідчі відмовляються від будь-яких коментарів у цій справі.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього несподівано відійшов від нас 27-го грудня 1996 року у Віндгем, Н. Й. на 73-му році життя

св. п.
професійний інженер
ЯРОСЛАВ ТКАЧ

Не маючи змоги подякувати всім особисто за зворушливу увагу, якою нас наділила в той важкий час родина, друзі, співпрацівники і знайомі, цією дорогою висловлюємо наше щире спаси Біг.

Особливо дякуємо парохові церкви в Нюарку, Ню Дж. о. Франкові Шадякові, ЧНІ, та о. д-рові Святославові Киякові з Івано-Франківського за похоронні відправи та Григоріянки, Єпископові Михайлові Гринчишинові, ЧНІ і Єпископові Михайлові Кучмякові, ЧНІ за поминальні св. Літургії в Парижі й Лондоні та за численні пожертви на такі ж св. Літургії у Львові (від Олі і Юрка Тимчуків), Мурованім, Львівської обл. (від Ірини Куйбіди), Івано-Франківському, Римі, Мюнхені, Вінніпегу (о. Роман Кисілевський), Торонто (від Дарії і Михайла Цибульських), Оттаві (від Іванни і Тараса Ганушевських), Бостоні (від Тамари Орловської), Сейлем, Месс, (від Романа Бористена-Ткача), Ню Йорку, Лігайтоні (від Любови Коленської), Гантері, Нюарку та в інших місцевостях.

Сердечно дякуємо за зворушливі прощальні слова інж. Дам'яна Ліщинського від Станиці Братства Дивізійників в Нюарку, інж. Любомира Калинича від Товариства Українських Інженерів Америки і від друзів Ярослав'ян, д-р Романа Ричка від Приятелів Руху, Осипа Труша від „Чорноморської Січі" після Панахиди та інж. Григорія Кузьми від Головної Управи Товариства Українських Інженерів і інж. Петра Грицака від Відділу в Ню Джерзі, Люби Крупи від СКВОР Таїси Богданської і членів родини в часі тризни.

Щиро дякуємо всім за участь у похоронних відправах і тризні, за чудові квіти, щирі, численні усні та письмові вислови співчуття, за щедрі пожертви на добродійні цілі і за зібрання їх.

КВІТИ ПРИСЛАЛИ:
Юрій Кисілевський з родиною, Роман Кисілевський з родиною, Ева Риба з родиною, Еля і Роман Турянські, Марта і Всеволод Казанівські, д-р Данило Шіндлер з родиною.

НА ПОМИНАЛЬНІ СВ. ЛІТУРГІЇ В НЮАРКУ ПОЖЕРТВУВАЛИ:
д-р Марія і д-р Зенон Бабяки, Ярослава Балабан, Марія Бакалець, Любомира і Орест Бойки, Роман Бойко, Марта і Всеволод Казанівські, Ірина і Григорій Козаки, Маруся і Ярослав Колодії, Наталія Кравчук, Марія і Роман Кисілевські, Олена і Юрій Кисілевські, Марія Кузьма, родина Лазірко, Володимир Левицький, Романа Пиндус, Наталка і Франко Салек, Ольга Семенюк, Софія і д-р Іреней Темницькі, Марія і Василь Тершаковці, Роман і Адам Ткачі з родинами в Польщі, Еля і Роман Турянські, Марта і Богдан Чайковські, Ірина і Ярослав Яворські.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА МОГИЛУ ПОЖЕРТВУВАЛИ:
на дивізійників-інвалідів в Україні:
Надія і Ярослав Бігуни, Михайло Бобівський, Володимир Боярський, Володимира і Володимир Васічко, Ліда і Володимир Величковські, Роман Волчук, Ольга і Мирон Гнатейки, Ірина і Осип Голинські, Кость Гречак, Рая і Петро Грицаки, Ярослава і Богдан Жеребецькі, Ярослав Закаляк, Марія і Роман Кисілевські, Олена і Юрій Кисілевські, Лев Коленський, Орест і Марта Лесюки, Степан Магмет, Олена і Едвард Мельничуки, Василь Пелехатий, Галина і Ростислав Ратичі, Андрій Риґальський, Надія Світлична, Йосиф і Наталія Сиґіди, Леся і Мирон Стебельські, Марія і Юрій Тарасюки, Уляна і Антін Тимкевичі, Осип Труш, Таїса і Ярослав Турянські, Марта і Володимир Турянські, Теодор Цар, Василь Цинайко, Ірина і Богдан Чайківські, Михайло Чайківський, Ірина і Ярослав Яворські.
Разом $745.00

ЧЕРЕЗ ФУНДАЦІЮ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ в НЮ ЙОРКУ на СТИПЕНДІЇ ім. св. п. ЯРОСЛАВА ТКАЧА ДЛЯ СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ УВУ:
Ірина і Юрій Бігуни, Славомира і Мирон Біласи, BOC Process Plants, Таїса Богданська, Софія і Марта Боровик, Наталка і Петро Буняки, Оля і мґр Іван Буртики, Оксана Волчук, Ляриса і інж. Нестор Голинські, Микола Ґолінатий, Рія і інж. Петро Грицаки, Леся і проф. Петро Ґої, Любомира і Михайло Дзімани, доц. Адвентина Животенко-Піанков, Марія і д-р Роман Кисілевські, Олена і Юрій Кисілевські, Степан Кметь, проф. Дарія Каранович, Любомира і д-р Теодор Крупи, Ірина і інж. Григорій Кузьми, Дарія і інж. Любомир Курилки, інж. Володимир Кух, ректор Мирослав Лабунька, Олег Лазірко, Марта і інж. Орест Лесюк, Марія і інж. Олександер Леськові, Марта і Мирослав Ломаґи, д-р Лідія і д-р Ярослав Ляшевичі, Анна і д-р Володимир Мотики, Діонізія і інж. Микола Ненадкевичі, Ярослава і д-р Ярослав Панчуки, Галина і інж. Ростислав Ратичі, проф. Іванна і д-р Олег Ратичі, Звена і Володимир Романеві, Марія Семанишин, Ляриса Сиґіда-Пелещук, Дарія і Орест Темницькі, Леся Ткач з родиною, Дарія і інж. Іван Турянські, Дарія Федак, Антін Фединишин, Дарія Химич, інж. Нестор Ходновський, Надія і інж. Мирослав Шміґлі, Іванна Яворська, д-р Христина Яворська-Клек, д-р Віктор Яворський та прямо до УВУ: д-р Ірина Шумська Мороз, Люба Сілецька, д-р Марія Слиж-Фішер, Таня і д-р Микола Шафовали.
Разом $3,185.00

НА ЖУРНАЛ „ВІЙСЬКО УКРАЇНИ":
Олександер Білевич, Михайло Бобівський, Володимир Боярський, Петро Буняк, Мирон Возьняк, Ростислав Галабурда, Ярослав Закаляк, Евген Змий, Роман Кисілевський, Володимир Клапіщак, Роман Кобрин, Дамян Ліщинський, Надія Мандрусяк, Олена Мельничук, Любомир Ратич Олег Склепкович, Остап Тершаковець, Христина Храплива.
Разом $455.00

НА МИСТЕЦЬКУ ГРУПУ „ЯРА":
28-ий Відділ СУА, Братство кол. Вояків І Української Дивізії УНА станиця Ню Йорк, Богданна і Ярослав Бігуни, Таїсса Богданська, Ляля і д-р Андрій Бурачинські, Марія і Юрій Величковські, Андрій Винницький, Ліда і Богдан Гайдучки, Ляриса і Нестор Голинські, Оля і Ярослав Городецькі, Джан Ґакос і співпрацівники BOC Process Plants, Христина і д-р Юрій Демидовичі, Ольга і д-р Михайло Диміцькі, Христина і Володимир Зарицькі, Дарія Каранович, Ліда і Богдан Котиси, Олена і Едвард Мельничуки, д-р Дарія Миндюк, Оксана Мізь, Андрія Одежинська, Тамара Орловська, Працівники Міченер Музею, Володимира і д-р Вадим Прокопці, Марія Робак, д-р Юрій Руденський, Інна Соломоне, Наталка і д-р Ігор Соневицькі, д-р Люба і д-р Юрій Стефанівські, Ліда і Адріян Стецики, Ореста і д-р Богдан Ткачуки, Богдан Ухач, Леся і Орест Щур, Марта і Стах Яроші.
Разом $1,812.00

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЮ ЙОРКУ:
Ярослав і Ярослава Букачевський, проф. Зірка і проф. Роман Воронки, Лідія і д-р Осип Оришкевичі, Дарія і д-р Теодозій Самотулки, Леся Ткач з родиною.
Разом $225.00

НА СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД СУА:
Люба Більовщук, Леся Ткач.
Разом $75.00

НА РЕЛІГІЙНЕ ТОВАРИСТВО „СВ. СОФІЯ":
д-р Роман Навроцька, Леся Ткач з родиною".
Разом $200.00

НА ПРИЯТЕЛІВ РУХУ — ОСВІТНІЙ ФОНД:
Управа Шкільної Ради УККА: д-р Євген Федоренко, д-р Ігор Гурин, Ліна Андрієнко-Данчук, Маруся Данчук-Решітник, Олександер Пришляк і Наталка Канюґа, Леся Ткач.
Разом $100.00

НА ФУНДАЦІЮ ДІТИ ЧОРНОБИЛЯ:
Марія і Володимир Левицькі, Леся Ткач.
Разом $40.00

НА ФОНД КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА У ГАРВАРДІ:
Лідія і Адріян Стецики, Роман Бористен-Ткач.
Разом $80.00

НА ТОВАРИСТВО „БРОДИ-ЛЕВ":
Ірина Охримович $50.00

НА СПОРТОВЕ ТОВАРИСТВО „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ":
Леся Ткач $100.00

НА ЧАШУ ДЛЯ ЛЕЩАТАРІВ НА ЗМАГАННЯХ КЛК:
Леся Ткач $100.00

Усі збірки разом: $7,067.00

Хай Всевишній винагородить сторицею вас усіх за молитви, увагу і щедрі пожертви.

ЛЕСЯ ТКАЧ
з дітьми, внуками і родиною

УСЦАК здійснює нові проєкти відродження спорту в Україні

Прихильники спорту, особливо ті, що так жертвенно співпрацювали з Проводом УСЦАК в його акціях для відродження фізичної культури і спорту в Україні, пізніше у вагомих піддержках збірних на зимову і літню — Олімпіяди, пам'ятають як вправно і акуратно проводилася ця поміч. Точні списки жертводавців і документи висланих оплат на найбільш пелучі потреби, були публіковані на сторінці „Спортових Вістей" — „Свободи", а вичерпні факти є поміщені в „Довіднику УСЦАК", що недавно появився під назвою „На Олімпійських Хвилях".

Провід УСЦАК, як і усі складові осередки та численні прихильники, щиро радіють тим, що завдяки теж їм, спортовці України мали можливість вийти на міжнародну арену, значно раніше, після цього, як наша Централя оплатила реєстрацію 40-ка спортовим федераціям України до міжнародних Федерацій. УСЦАК виявився теж лідером в піддержці збірних на зимову Олімпіяду в Ліллєгамері (оплативши квитки лету Київ—Осльо—Київ, добові і інші потреби), як теж перед виступом в Атланті (закупивши гімнастичне обладнання та фінансуючи побутові й транспортові потреби перед і в часі Олімпіяди) в Атланті. Отже перша фаза піддержки спортовій України поза нами. Українські спортовці віддячилися вагомими успіхами на різних спортових форумах світу, український прапор багатократно піднімався високо на щоглах в різних країнах і на різних континентах, де теж лунали мелодії гимну „Ще не вмерла Україна..."

За цей час, можна зауважити, не вповні дописали чолові лідери спорту в Україні, які не присвятили більшої уваги перебудові спорту і головно не зуміли переключити його на національні рейки. Більшість їх жили минулим, неначе чекали на чергові інструкції з неіснуючого центру, не зуміли стати справжніми лідерами, так, як це є в усіх країнах світу. Багато часу присвячували для здобуття фінансових засобів і їх діставали, хоч не завжди і не дуже співмірно віддячувалися. Виглядає ця інертність позбавила деяких посадових крісел і вони були змушені перейти на іншу працю...

Після вручення дотацій УСЦАК для інституту у Львові. Стоять (зліва): Надя Канюка — зв'язкова УСЦАК, М. Герцик — ректор інституту, О. Вацеба — історик, проректор інституту.

Остаточно, завдяки Президентові Л. Кучмі і Урядові, спорт врешті дочекався кращої, як до цього часу, державної піддержки, ряд спортовців і дружин почали діставати значні фінансові нагороди за виступи на міжнародній арені. Очевидно, до такого стану, який існував в часах імперії не дійшло, але спортовим лідерам в Україні треба привикати до правил, що існують в демократичних країнах світу, де тільки виїмково спортом завідує держава. Треба вчитися завідувати спортом без втручання державних чинників і здобувати фінансові засоби від спонзорів в краю і закордонних. Треба виховувати видатних чемпіонів, які, як наприклад С. Бубка, заробляттимуть для себе і для своїх клюбів великі гроші на міжнародній арені. Але в першу чергу потрібно виховувати спортовців-патріотів, які заробивши мільйони не втікатимуть за кордон, а радше будуть щедро піддержувати дальшу розбудову спорту в Україні, як це робить вже згадуваний Сергій Бубка.

Саме в цій справі тепер присвячує увагу Провід УСЦАК, який запроєктував нову програму піддержки на цьому відтинку спорту. Стояти осторонь і постійно нарікати на зрусифіковані спортові кадри України нічого путнього не дасть. Вража Москва мала сотні років до знівечення в нашому народі національного духа і вона вповні це зробила. Цей стан існує в усіх ділянках суспільного життя в Україні і його, цю дуже важку недугу, треба терпеливо і уважно лікувати. УСЦАК, як спортова установа повинен по своїх скромних можливостях піддержувати започатковані процеси українізації в спорті, що їх проводять патріоти в Україні. Приємно, що Провід УСЦАК вже включився до цього „лікування" якого „застрики" допомагають підсилювати цей важкий процес.

Недавно ми згадували про юних, багато-надійних шахістів — Тетяну Кононенко і Руслана Пономарьова з міста Краматорська на Донеччині. Тетяна і Руслан багатократно висловлювалися в різних інтерв'ю з нагоди шахових турнірів і кожночасно згадували про свою вірність і любов до України, хоч вони ще відносно юні — 13–18 років життя. Недавно УСЦАК переслав для них оплати на турнір за чемпіонат Европи — по тисячу долярів і по двісті для їх тренерів. Пригадуємо, що свого часу російські спортові агенти пробували завербувати Руслана (вбачаючи в нього великий талант) до Росії, але цей юнак категорично відкинув цю пропозицію.

Наприкінці серпня ц. р. УСЦАК піддержав Львівський Державний Інститут Фізичної Культури, в якому виховуються патріотичні спортові кадри, майбутні олімпійські чемпіони, тренери і інші спортові функціонери. Недавно з нагоди 50-річчя ЛДІФК була організована конференція на тему „Молода спортова наука України", на яку приїхали аспіранти і викладачі з Києва, Харкова, Одеси, Вінниці і ін. Конференція пройшла дуже успішно, учасники зачерпнули нового патріотичного духа і ентузіязму до нових виховних програм.

На дальші потреби Інституту УСЦАК передав своєю зв'язковою Надею Канюкою 1,000 долярів. Це вже друга з черги дотація УСЦАК для цього Інституту. Гроші Н. Канюка вручила ректорові інституту М. Герцикові. Для підсилення патріотичного виховання спортових кадрів України, як спрагнена вода, потрібна україномовна література, з якої українське юнацтво могло б вивчати історію українського спорту, підсилювати національну гордість і любов до України. УСЦАК, по своїх можливостях, відзначився і в цій ділянці. Поруч переданої дотації на потреби інституту, зв'язкова УСЦАК вручила на перевидання своєї історичної праці для історика і проректора Інституту Оксані Вацебі дві тисячі долярів. Раніше УСЦАК піддержав спортовий журнал, місячник „Старт" в Києві, сумою 500 долярів. Цей журнал тепер відіграє поважну ролю в поширенні національних ідей в українському спорті.

Саме таким проєктам у відродженні спорту в Україні буде присвячувати увагу Провід УСЦАК. Якщо будуть дальше знаходитися однодумці, такі, що їм лежить на серці майбутнє українського спорту і України, УСЦАК робитиме дальші кроки в цьому напрямі. Допоможімо діячам-патріотам спорту в Україні успішно перемогти залишену окупантом серйозну недугу — русофільство.

Пожертви можна висилати на адресу: USCAK-Fond vidrodzhennia, 680 Sanford Ave., Newark, N. J. 07106.

Омелян Твардовський

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЛІЛІЯНА КАЛИТА МЕКЛОСКІ член УНС Відд. 32-го Т-ва ім. Олега Ольжича у Філядельфії, Па. померла 28-го грудня 1996 року на 45-му році життя. Нар. 30-го вересня 1951 року у Філядельфії, Па. Членом УНС стала 1970 року. Залишила у смутку брата Тараса і приятелів. Похорон відбувся 2-го січня 1997 року на Oakland Cemetery in Philadelphia, Pa.

Вічна Їй Пам'ять!

Володимир Яців, секр.

ЯРОСЛАВ ЗУЛІНОВ член УНС Відд. 412-го Т-ва ім. Івана Франка в Торольд, Онт., Канада помер 2-го червня 1997 року на 75-му році життя. Нар. 1921 року в Дуплинську, Заліщики, Україна. Членом УНС став 1977 року. Залишив у смутку дружину Дарію, дочку Дженіс з мужем Лю Таскей, дочку Барбару з мужем Джей Яскі, сина Влад з дружиною Патрицією і сина Петрика з дружиною Черил, вісім внуків, та ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 5-го червня 1997 року на цвинтарі Вікторія Ловн в Ст. Кетеринс, Онтаріо, Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Е. Сепаль, секр.

ЕВА БАСІСТА член УНС Відд. 458-го Т-ва ім. С. Петлюри в Ґамільтоні, Канада померла 11-го червня 1997 року на 92-му році життя. Нар. 1905 року в селі Плоскі, Польща. Членом УНС стала 1943 року. Залишила у смутку сина Тарі, дочок Марію і Стефанію, зятів , невістку, внуків і правнуків. Похорон відбувся 14-го червня 1997 року на цвинтарі Св. Гробниці в Бурячінтоні, Онт.

Вічна Їй Пам'ять

П. Тимків, секр.

ЛЮБА КАЛИТА член УНС Відд. 32-го Т-ва ім. Олига Ольжича в Філядельфії, Па. померла 10-го травня 1997 року на 72-му році життя. Нар. 24-го грудня 1924 року в Україні. Членом УНС стала 1973 року. Залишила у смутку сина Тараса та приятелів. Похорон відбувся 14-го травня 1997 року на Oakland Cemetery in Philadelphia, Pa

Вічна Їй Пам'ять!

Володимир Яців, секр.

ЛЕВ КАЛИТА член УНС Відд. 32-го Т-ва ім. Олега Ольжича у Філядельфії, Па. помер 21-го вересня 1995 року на 39-му році життя. Нар. 2-го серпня 1956 року у Філядельфії, Па. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку брата Тараса та приятелів. Похорон відбувся 26-го вересня 1995 року на Oakland Cemetery in Philadelphia, Pa.

Вічна Йому Пам'ять!

Володимир Яців, секр.

АНДРІЙ КІЛКО член УНС Відд. 127-го Т-ва ім. св. Миколая в Баффало, Н.Й. помер 12-го червня 1997 року на 77-му році життя. Нар. 1-го вересня 1919 року в Україні. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Ольгу, дочку Зоряну Арнесто з мужем Іваном. Похорон відбувся 16-го червня 1997 року на цвинтарі св. Матея в Вест Сенека, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Катлін Ленд, секр.

КЕРІВНИЦТВО МІЖНАРОДНОЇ АМНЕСТІЇ, найбільшої приватної організації, котра слідкує за шануванням людських прав у багатьох країнах світу, повідомило, що державне правління Мехіко зіґнорувало відвідини голови їхньої організації у своїй країні. Чолові урядники внутрішньої безпеки Мехіко відкликали заплановані з зустрічі з Пієрром Сене, генеральним секретарем згаданої організації, а президент Ернесто Зеділльо зовсім відмовився від зустрічі. П. Сене відвідував Мехіко з уваги на те, що згідно з достовірними вістками переступлення міжнародних правил людських прав в Мехіко за останні два роки значно погіршилося.

С. Головатий...

(Закінчення зі стор. 1)

прийняв відповідного закону, який унеможливив би виконання смертних вироків.

Урядовці в Україні твердять, що вони або не мають даних про страту, або не можуть їх оприлюднити.

Згідно з лондонською Міжнародною амнестією, Україна була минулого року на другому місці після Китаю за кількістю страчених осіб. За даними цієї організації в Україні виконано 196 вироків, в Китаї — 4,300. ЗСА, в яких страчено 45 осіб в 1996 році, також піддані критиці.

С. Головатий, як відомо, був творцем програми „Чисті руки", покликаної викорінити корупцію. Він очолює фінансовану Заходом Українську Правничу Фундацію і свого часу доклав багато зусиль для того, щоб Україна стала членом Ради Европи.

Б. Єльцин...

(Закінчення зі стор. 1)

держава, а зовсім з іншими це робитиме Росія.

Першим кроком „нової економічної політики" президента Б. Єльцина стала амнестія для вивезених з Росії капіталів, з оподаткуванням їх на 10-15 відсотків від суми на користь держави. Спостерігачі скептично поставилися до цього указу.

